

Kod przedmiotu

Kierunek

Muzykoterapia

Specjalność

-

Typ przedmiotu

Kierunkowy ogólnomuzyczny

Wymagania wstępne

Wiedza lub umiejętności na poziomie szkoły muzycznej II stopnia lub matury (przedmioty humanistyczne itp.).

Wymagania końcowe

Egzamin pisemny z materiału dwóch semestrów, kwalifikowany jako zaliczenie ze stopniem.

Cele kształcenia:

- Poznanie oryginalnej autorskiej metody klinicznej Portretu Muzycznego (PM), złożonej z zespołu technik, ujętych w dwie części: muzykoterapeutyczną i psychodramatyczną (psychodrama biograficzna Morenowska),
- poznanie jej genezy, założeń teoretycznych (tj. wybranych teorii psychologicznych) oraz jej przebiegu w zastosowaniu klinicznym,
- poznanie zasad doboru muzyki do struktury Ja pacjenta i manipulacji materiałem muzycznym,
- poznanie sposobu interpretacji metody PM jako „testu na wgląd emocjonalny”.

Treści programowe nauczania

Prezentacja metody PM (muzycznego „lustra” Ja) w zastosowaniu klinicznym wobec pacjentów z zaburzeniami nerwicowymi, zaburzeniami odżywiania, zaburzeniami osobowości.

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- zna wybrane psychologiczne teorie wyjaśniające procesy rozwoju (np. formowania się autoprezentacji oraz modeli Ja, rozwoju tożsamości, rozwoju roli (wg J.L. Moreno), powstawania zaburzeń psychicznych i przeciwdziałania im (K1_W16; K1_W26).
- Zna genezę, założenia teoretyczne (izomorfizm struktur muzycznych i psychicznych) , strukturę (stosowane techniki w PM) i przebieg (realizację kliniczną) oraz interpretację kolażu muzycznego w metodzie Portretu Muzycznego (K1_W07).
- Zna zasady doboru muzyki i manipulacji materiałem muzycznymi oraz repertuar muzyczny metody PM ; zna Muzyczny Test Tożsamości E. Galińskiej (K1_W08).

- w zakresie umiejętności

- Posiada umiejętność rozumienia i diagnozowania mechanizmów psychologicznych (osobowościowych) zaburzeń i ich modyfikacji za pomocą metody Portretu Muzycznego (K1_U08).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Wykazuje umiejętność samooceny, ma wgląd w siebie, świadomość i rozumienie mechanizmów psychospołecznych (K1_K03).
- Posiada umiejętność skutecznego komunikowania się z innymi (K1_K07).
- Ma potrzebę ciągłego rozwoju własnego i rozwoju kompetencji zawodowych muzykoterapeuty (K1_K12).

Metody nauczania

Wykłady - z zastosowaniem programu Power Point.

Ćwiczenia - improwizacje kliniczne z użyciem fortepianu, instrumentarium Orffa, analiza portretów muzycznych odtwarzanych za pomocą sprzętu elektroakustycznego CD stosowanie zadań domowych.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS					2	2
Ilość godzin w semestrze					8	8
Rodzaj zaliczenia					zal	zs
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

- Podczas wykładu sprawdzanie, czy student rozumie prezentowany mu materiał i używany przez wykładowcę aparat pojęciowy,
 - stosowanie zadań domowych polegających na przygotowaniu portretów muzycznych dla wybranych osób z grupy studentów (translacja zachowań nie -muzycznych i cech osobowości na zachowania muzyczne) i sprawdzanie ich trafności,
 - ocena i interpretacja Muzycznego Testu Tożsamości – sprawdzanie umiejętności odczytywania w muzyce wzorów cech człowieka, jego emocji, wartości itd..
- Egzamin pisemny z całego materiału dwóch semestrów obejmujący pytania dotyczące:
- opisu założeń, celów i struktury metody PM,
 - rozwiązywania przykładowego problemu terapeutycznego – zdiagnozowania przykładowej struktury Ja i jej translacji na muzykę,
 - sprawdzenia umiejętności odczytywania wartości diagnostycznej instrumentów muzycznych, jako nośników cech człowieka,
 - sprawdzenia umiejętności odczytywania ekspresji Ja na instrumencie muzycznym,
 - analizy własnego silnego przeżycia podczas zajęć z metodą PM.

Literatura (piśmiennictwo)

1. Galińska, E. (2000). Muzyka w terapii. Psychologiczne i fizjologiczne mechanizmy jej działania. (W:) Człowiek-muzyka-psychologia. Książka dedykowana Profesor Marii Manturzewskiej. Warszawa: Akademia Muzyczna im. Fryderyka Chopina. Katedra Psychologii Muzyki, s. 472-486.

2. Galińska E., Doświadczenia muzyczne pacjenta a jego ocena efektów terapeutycznych metodą „portretu muzycznego w: Psychoterapia 1999 nr 4.
3. Galińska, E. (1996). Koncepcja somatoterapii i somatoanalizy Richarda Meyera. (W:) R. Meyer: Somatoterapia. Ciało w psychoterapii. (red. E. Galińska, W. Dudek) . Warszawa: Wydawnictwo Psychologii i Kultury Eneteia, s. 139-143.
4. Galińska E., Muzykoterapia w: Psychoterapia. – T. 1 [red. nauk. Lidia Grzesiuk.] "Eneteia", Warszawa 2005.
5. Galińska E., Wpływ portretu muzycznego na sytuacyjny obraz własnego „ja” u pacjentów z zaburzeniami nerwicowymi w: Psychiatria 1997 nr 3.

Język wykładowy

Polski - ponadto francuski, niemiecki ewentualnie angielski (ale jako czytany wykład).

Imię i nazwisko wykładowcy

dr Elżbieta Galińska